

ніе твое и даждь нищымъ и имѣ-
ти имаши сокровище на небеси :
и гряди вслѣдъ мене.» (Маѳ. XIX
21.) Но това правило ся приспособ-
лява само на оныя, който Богъ е
призовавъ на едно особенно състоя-
ніе на съвершенно самоотверженіе,
и не е общо и всеобязателно пра-
вило.

Противоположныйтъ на първѣтъ
блаженнѣ порокъ е *себелюбіето*,
или егоизмътъ, който има за ко-
ренъ гордостътъ, т. е. безмѣрнѣ-
тъ самоугодливостъ. Чрезъ тоя
порокъ ный относимъ *всичко* къмъ
себе си ; чрезъ него ный считамъ
себе си за цѣль и конецъ на всѣ-
ко сѣществуваніе ; чрезъ него ный